

Čertův most

Čertův most je oblíbený přírodní školní most v Lukčím žlebu.
Je prapřírodní a pozůstatek prastaré jeskyně.

V jedné vesnici, šel kdosi dávat mládenec Huba. Otec jím zemřel, proto se staral o maminku a malou sestřičku, takže se měl co ohánět. Někdy neměli co jíst, šli jak se tak říká v ruky do huby. Jednou se stalo, že malá onemocněla. Vypadala to s ní špatně. Huba zkoušel kde co, ale nic nepomáhalo. Proto se vypravil ke kořennáři. O ni se říkalo, že dovede vy-
léčit každého. Dočaji, který namíchával z různých léčivých bylin se malce hodně ulesilo. Doporučila jí sníst pořádný kus masa, aby ^{sesílala} ~~močila~~ a mohla vstát z postele.

Jenže kde by vzali kus masa, s bílou měli na chleba. Nakonec se Huba rozhodl. Po dlouhém přemýšlení se vydal do lesa. Ušak panem nebudu, když se mu podaří nějaký kousek upytlacit. Měl štěstí, nikdo ho neviděl. Ušak si pochutnávali na senci pečince.

Pán co tu šel se svou ženou byl převelký lakomec. To ^{jeho žena} zabíjela každému vyčistě krajíček chleba a kousek vody. Přišel se k nim chodí všichni jinom majitel a jakpak oni k tomu přijdou. Tak k nim přišli příbuzní i na mávšteru jezdit. Platili si pár slivků a drabů. Jedna jeden z nich, byl celice hochový, šmejdil po osi kde jno mohl, aby videl o všem, čeho by se dalo využít. Když šel večer kolem Hubovy chaloupky, nemusel ani nahlízet, pečinka vonela až sem.

Tak se dostal Huba před pána, malá se něj prosi slibuje hory dle, ale nic nepobírá čka ho opatřka. Pána však napadlo, že by před popravou mohl přinést z čertova mostu orla i s mláděty, glihož mu škodí v lesích a navíc tu celý nikdo nemá. Všichni se hrůzou zachvěli, protože jít na Čertův most, znamená jistou smrt. Jisté nikdy se nestalo, že by se odhod někdo živý vrátil. Už více než 10 let

se tam nikdy nechovil. Jakému mislu se kde kdo široko daleko vyhýbal. Jenže Kuba neměl na vybranou. Hořenořka mu dala hůlku, aby se mu všechno zle stánilo a k tomu ještě kylinkový křehar v lahvičce mu přivázala na krk.

Kuba se viděl k čertovu mostu a sarnedlouho se na něj v dír stanných čertova okna sapaly různé přisery, padaly tu i balouny, po něm se plazili hadi, nad hlavou mu poletovali křiváci a melopýjei. Lahvička uvázaná na krku, jakoby udržovala vše v bezpečné vzdálenosti. Tu mu se objevaly skřeky, různé hlasy, mezi nimi i malciv a jeho sestřičky jak ho prosí, aby se vrátil. Kuba odolával se všech sil. Před cílem ho prosila dívka podobná mlynářce Anice, aby ji odtud zachránil, „To není možné“ pomyslel si, „co by tady asi dělala“, pro jistotu vytáhl lahvičku a tu chvíli dívka zmizela.

Kubovi se podařilo dojít až k cíli, pochytal orby. Flakčiky, šperky, drahokami a koloni jakých celků se Kuba ani nechtěl dotknout. Dobře si pamatoval co mu hořenořka radila. Aby se neohlížel ani doprava ani doleva, ničeho se nechtěl. Druhého dne byl sám u orli úplně mrtlý. Kubovi odpustil. Když však s ženou uslyšeli o mumifikované bohyni. Vydali se přes všechnu varování k čertovu mostu. A to bylo naposledy, když je kdo vidět.

Nikdo z toho pána s jeho ženou nechtěl a neposkyděl.

Kuba ten se svou manželkou i sestřičkou ^{zde} spokojeni bez pokladů. Aby nikdy nebovil smil dokladství, šperky, přelada, různých celků více. Vznikla obce CETKOVICE